

Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituskomitee
KULTUURIMÄLESTISTE
RIIKLIK PROJEKTEERIMISE INSTITUUT

Objekt: Tartu, soojustrass V arheoloogilised päästekaevamised A. Lätte tn. 18igus

II-83007

Sifr. nr.:

Tellija: Tartu Linna RSN TK Ehitus- ja Arhitektuuriosakond

Teostaja: KRPI II osakond

1981.a. sügisel A. Lätte tn.

teostatud arheoloogiliste päästekaevamiste aruanne

fotod, joonised

Direktor _____

Osakonna
peaarhitekt _____
K. Aluve

H. Toss

Peainsener _____

Projekti
peainsener _____
J. Kulasalu

Osakonna
juhataja _____
M. Lees

T. Plaks

Peaspetsialist _____

TÜÜ koosseis

1. Tartu linn, Trassil V (16igus Nõukogude väljak 3 - Ulikooli tn.)
1982.a. teostatud arheoloogiliste päästekaevamiste aruanne, fotod,
joonised. A-848.
2. 1981.a. sügisel Tartus A. Lätte tn. teostatud arheoloogilised pääste-
kaevamiste aruanne, fotod, joonised.

Sisukord.

I 1. Aruanne 1981.a. sügisel Tartus A. Lätte tn. teostatud arheoloogiliste päästekaevamiste kohta - lk. 1 - 14.

2. A. Lätte tn. päästekaevamistel saadud leiumaterjal (1981) - lk. 14 - 23

II Fotod kaevendist ja leiumaterjalidt.

III 1. Joonised.

Aruanne

1981. a. sügisel Tartus Lätte tn. teostatud arheoloogiliste päästekaevamiste kohta.

Arheoloogilised päästekaevamised Lätte tn. kohal teostati 21.09 - 6.10.81., seoses TRU peahoone ja keskkatlamaja vahelise soojatrassi rajamisega. Kaevamiste teostajaks oli KRPi Tartu osakond, juhatas kaevamisi TRU dots. V. Trummal, uurimistöödel olid abiks TRU arstiteaduskonna ja ajalooteaduskonna tudengid.

Uuritav kaevand oli rajatud buldooseriga põiki file Lätte tänav (keskaegne nimetus Schloß-Schmeide Straße), mõni meeter enne viimase ühinemist praeguse Ülikooli tänavaga (keskaegne Krahmerstraße). Antud kommunikatsioonitööd jätkusid hiljem ka piki Ülikooli tänavat kuni raekojadplatsini, samuti Lätte tänav ja keemiahoone vahelise hoovi kohal. (fotod 1, 2).

Ekskavaator

Buldooseri eemaldas ligi 1 m paksuse asfaldialuse tänavakihi, kuni varasemate tänavakommunikatsioonide (gaasi-veetorustik, gaablid jt.) päävalgele tulekuni. Uuritavas kaevandi läigus oli neid kokku 6 tükki, kõik üksteise suhtes erinevates sügavustes (fotod 2, 4 jt.).

Uurimistöö algas tänav profiilide (kaavand O- ja W-küljel) ja samuti horisontaalsete tänavu varasemate kihtide väljapuhastamisega. Kaevendi mõõtmned seostati Ülikooli tänavu läärse kohviku "Valli" lävepakul veeetud "reeperiga", mis kujunes kinnispunktiks kaevendi mõõdistamisel. Joonised tegi kaevandis devaist ehituskonstruktsiooniest KRP-i Tartu osak, van. arhitekt Udo Tiirmaa. Nivellimisel oli abiks ajaloo IV kursuse arheoloogiaüliõpilane Heiki Valk. Fotod tegid Ed. Sakk (TRU fotolaborist ja Kaur Alttoa KRP-ist).

Tehnilistel põhjustel kujunes kaevendi põhiprofiiliks selle O-kälg

(kommunikatsioonidest sõltuvalt), vähemal määrat oli võimalik jälgida ka W-serva, kuna N- ja S- külgedel jätkus soojatrassi sõvis. Kaevand tähistaati N-S horisontaalil tähtedega A, -B, -C, -D, -E, se. 8 meetri pikkuses 18igus, kaevandi laius oli veidi üle 4 m, varingu hrahoodmiseks laiendati kaevendit veidi selle N-küljel, se. A₂ - E₂ horisontaalil (foto 3).

Asfaltkatte eemaldamisel oli tänavaprofiilis näha üheku hallikas liivakiht ja sellel munakivisillutis (vt. plaan 6). Viimase all kogu kaevandi ulatuses tuli nähtavale hele liivapadjand (0,20 - 0,25 m süg.). Tänavanivoo asetseb veidi kaldu S-suunas, nagu näitas nivelleerimine: A₁ oli 0-punktiga võrreldes + 26 cm, B₁ - +12 cm, C₁ - +12 cm, D₁ - +10 cm ja E₁ - +5 cm. Seega ka kultuurikihi ladestused paiknevad vastavalt nivoole. Heleda liivapadjandi aluse oli jälgitav A₁ - A₂ joonel osalt samas profili sisse jääva varasema kivihoone vundamendi murk ning osaliselt varisenud tellisseina jäähnused. Viimased pärinevad ilmselt omaaegse kohviku "Luxingeri" hoonest, mille kuuluvust keskaega märgivad arhitektuuri uuringad ning mis XIX saj. keskpaigu on ümberehitatud kohvikuks. N. Raidi andmeil on teada selle hoone kubikujuline põhiplaan ning barokne fassaad, mis hävinesid II Maailmasõja päevil. Selle hoone 80-nurga vundamendi sügavus ulatub kuni 1,46 meetrini, seega keskaegsesse kihti. Ehituse ümbruses on ladestunud mitmesugune ehitusprah. Selle prahikihi alusel ilmnes 40 - 50 cm paksune määrduvud kruusakiht ja heledam liiv, mida fikseeriti A₁ - B₁ joonisel profili kuni 1 m laiuselt. Kivivundamendi kõrval - 1,67 m süg. tuli nähtavale mingi palkkonstruktsioon, võimalik, et põrandal jäähnus (foto 6). Palkide pikkus oli nähtaval kaevandis A₁ ruudus 1,20 - 1,40 m ulatuses, kõrvuti lebas sõlinud osas 4 palki, pealt kulunud.

Kommunikatsioonide tõttu pole sõlinud kogu kaevandi profili ulatuses tänav originaalladestused, neid võis jälgida vaid kolmes 18igus. Nii on B₁ - E₁ joonel jälgitav üllatõhendatud heleda liivapadjandi alusel mitmeid ühakesi liiva ja savi viirge (vt. profiilplaan 6), mis aga mitmete kommunikatsioonide poolt lõhutud kuni 2 m sügavuseni.

I sissekaeve esineb B₁ - C₁ joonel gaasitoru kohal (0,9 m süg.), selle süvis oli täidetud ligi 1 m laiuselt heleda liivaga, sellest veidi N-pool II süvis - täidetud veetoru sisepanekul, tumedama kruusase liivaga ja ehitusprahiga (sügavus 1,97 m), vt. profiilplaan 6 ja foto 5. Kolmas sissekaeve C₁ kepi kohal ja siit kuni 50 cm laiuselt S-suunas oli tehtud solgitoru sisepanekul, mis ulatub läbi allpool nähtavale tuleva puusillutise 1,71 m sügavuseni, seega ka viimane oli läbi raiutud. C₁ - D₁ joonel olid säilinud originaal ladestused vaid 1 m laiuselt, siit S-suunas D₁ kepi kohal oli profiil taas lähetud mingi veetoru sisepanekuga, mis paiknes puusillutise S-küljel, seda siiski otsest lähkumata. K. D₁ - E₁ joonel oli sissekaeve gaabli kommunikatsioonist, ehkki madalam eelmisest.

Kuna originaalladestused on jälgitavad vaid kolmes lõigus 0,5 - 1 m laiuselt, on raske nii nende läikude, kui kogu kaevandi stratigraafiat määratleda, sest mitte alati polnud võimalik ühte völ teist ladestust teatud kindla leiuaineega seostada, seda eriti kaevandi pealmistes kihtides, so. kuni puusillutise pääavalgele tulekuni. Puitehitiste kihist alates (-1,60 m) on stratigraafia jälgimise võimalused paremad. Ent täidiseks takistuseks kujuasid uurimistöös selle normaalset käiku ülemäärä kiirendanud pealesunnitud tempo, mille tõttu polnud võimalik üksikleidude täpsem fikseerimine plaanidel, tuli piirduda täidise leidude sügavuse ülestähendusega vastava ruudu piires. Takistuseks olid ka sagedased vihmasajud ja kaevandi kordus üleujutamine, torude lekkimine jne.

Võttes aluseks puutumata kultuurikihi lõigud (vt. profiilplaanil A₁ - E₁ joonel), olid siin jälgitavad järgnevad tänavakihti ladestused: kõige pealmise ülabürgitud liivakihi (kivisillutise padjand) all oli -25 cm paksune punasavikiht, mida võiks seostada samuti mõne tänavatsooniga, seejärel tuli nähtavale õhuks (-10 cm) heleda liiva kiht, mille alusel umbes sama paks kiht tahma - sõe jäätuseid ja tellise prahti, ilmselt seotud mõne tänavaga põlemisega. Sellest tahmasest kihist saadi hulgaliselt rauaflakki. Tahmase kihi alume liivakiht oli samuti tume, mille alusel ilmnnes juba kogu

4

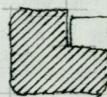
kogu kaevandi ulatuses heledam liivakiht (10 - 15 cm paksune), mis oli samuti ilmselt olnud ühe munakivistillutise aluseks. Riida munakaid oli ka säilinud kaevandi profiilis.

Alates 1,60 m sügavusest tuli pääavalgele kogu kaevise ulatuses (vt. profiilplaan 6 ja foto 3) õige tume ehitusjäähmuste kiht, mis sisaldas tahmast määrduvad liiva, sõepuru, plinkja savi viirge; siit leiti koduloomade luid, puutikke, ohtrasti laaste ja kasetohtu, mängnikorpa jne., seega mitmesuguste puushituste jäähmuseid, mis laialti aetud ilmselt tühnavat häidiseks. Selles kihis 1,60 - 1,80 m süg. algasid ka arheoloogilised leiud, saadi kedrakeraamika tükke, reinikeraamikat, füksikuid metallsemete katkeid, paar raudpolti, laastnöude tükke jne. (vt. leiu-kirjeldus nr. 1 - 14).

Mainitud puitehitustest tsoonis, nagu uurijad seda kihtri kogu vanalinnu ulatuses nimetavad - see ilmnes nii raekojaplatsi kui 21. Juuni tänavava kaevendel arheoloogilistel pühastetöödel, aga ka mujal varasematel probleemkaevamistel Tartus enamvähem samas sügavuses (1,60 - 1,67 m) - paljandus mitte tänavava kohal puitsillutiss; Kaevamisjärjekorda silmas pidades nimetaken seda sillutis I (fotod 3, 4, 5). Sillutis I põikpalgid ja raampalgid tulid nähtavale B₁ - C₁ keppide vahelises läigus O-profiili servas 1,63 m süg., C₁ - D₁ keppide piires 1,67 m süg., sillutise W-profiili joonel vastavalt 1,70 m sügavuses, kuna tänavava nivoo ka W-summas veidi langeb.

Sillutis I palgid olid üldreeglina suhteliselt hästi säilinud, eriti kahel pool sillutise servas asetsevad raampalgid; pealiskiht oli mõnevõrra kulunud, kuid näitas siiski, et seda sillutist ei ole mitte väga pikka aega kasutatud. Sillutis I omapäraks, võrreldes Ida-Euroopas üldtuntud keskaegsete puitsillutistega, oli tema omapärase raamkonstruktsioon (vt. detailjoonis 7). Sillutise põikpalgid (14 - 15 cm diamestriga) olid otstest altpoolt veidi ühemaks tahutud ja toetusid sillutist üristava-legi

le ja toetavale raampalgile (diam. - 38 cm), millesse oli tehtud selleks vastav segmendkujuiline sisselõige (mõõtmel vastavalt 10 ja 16 cm)

Raampalgi sisselõikeks oli iga 4 - 5 põikpalgi tagant raiutud sõlk, millesse vastav põikpalk oma otsaga kindlalt toetus, tagades nii kõigi põikpalkide tiheda omavahelise liitumise. Samas ilmnes veel, et raampalkide laialivalgumise tökestamiseks oli raampalkide liite kohtades (sõltuvana raampalga kasutatud mõmpalgi* pikkust) seile sisselõike alumisse osa puuritud auk, kuhu läbis rõhtsalt vastava põikpalgi sisse tehtud puna. Taoline konstruktivne detail oli sõlinud sillutis I S-kilje raampalgis ja vastavas põikpalgis, vahetult 0-kilje profili serval. Punpunni ja talle vastava augu sügavus raampalgis oli 9 cm. Sillutis I raampalgid ja rida põikpalke võeti välja äälitamiseks linnamuuseumi tulevase ekspositsiooni tarvis. Raampalk töödeldi vastavalt Jüri Peetsi poolt EESV TA Ajaloo Instituudi keemialaboris.

Analoogilise sillutise konstruktsiooni rakendamine ilmnes ka 1982. a. talvel päästekaevamistöödel TRU botaanikaaias pääavalgele tulnud puit-sillutise pealmises korrides, seega võib pidada taolist sillutise ehituskonstruktsiooni iseloomulikuks Tartus teataval perioodil, millest lähemalt allpool. Märgitagu, et uurimistööd germani ja Miheslaiki kesk-aegsetes linnades tunnevad taolisë konstruktsiooni kasutamist juba vähemalt XIII sajandist alates. Selle lähenaks võrdlevaks analüüsiks on allakirjutamisel plaanis eri artikkel.

Tartu Lätte tn. puitsillutis oli mitme korriseline. Muide kõigist silluse korristest võeti ka puiduproovid nii C¹⁴ analüüsiks kui ka dendrokronoloogiliseks uurimistööks, mida teostatakse nii Tartu ZBI biokeemia-füüsika laboris, kui Moskva Arheoloogia Instituudi dendrokronoloogia

* palgipuit on määratud TRU taimestistematika ja geo-botaanika katedris

laboris.

Sillutise I täieliku väljapuhastamise järele mõõdeti selle laius - 2,50 m, koos hõristavate raampalkidega aga 2,70 m. Siinjuures oli sillutis läbi saetud keskosas C₁ kepist kahelt poolt veetoru sissepanekuga paljandus ^{nlaan 3} seoses, nii et nagu kahes osas (vt. foto 3), kusjuures sillutis asetseb veidi kaldu ka S-suunas, selte S-poolne pealispind paljandus 1,72 m sügavuses, kuna N-poolel oli see 1,63 m. Veel pandi täheld, et sillutise S-poolse raampalgi toestuseks oli asetatud selle kõrvale paralleelselt raampalgiga veel tavalline palk, mille alla topitud tugev laastukiht ja mõningaid suuremaid raudkive, mõned terved tellised, nende hulgas üks gootiarhitektuurile vastavate telliste mõõtmetega, mis kaetud helede-valkja vaaba kihiga.^{*)} Kivi leiti raudkivide vahelt sillutise serval.

Sillutise I alune must ehitusprahikiht muutus sügavamel järjest plinkjamaks, sisaldades hulgaliselt loomaluid, kalasoomuseid ja -luid, pähklekoori jm. toidujäämuseid; samas leiti ka rohkesti nahatükk, siinhulgasi mitesuguste nahkesemete valmistamisel järele jäändud ribasid, jalatsite talla- ja pealse tükk, üks poolik saapasõr jm. Saadi ka laastpõhjaga vitsikmõude tükk (nr. 1); 1,80 - 2,00 m sügavusest leiti keraamika fragmente (leiud 2, 4, 7, 8, 9, 10, 13), metallesemete fragmente (nr. 3, 5, 6, 11, 12, 14) ja -2 m sügavusest saadi suuremaid rauašlaki tükk, mille analüüs teostas TRU anorgaanilise keemia kateeder. Šlaki uurimistulemusted näitasid, et tegemist on raudesemete töötlemise käigus saadud Šlakiga, mis erineb rauasaamise käigus saadud Šlakkist, kuna sisaldab tunduvalt rohkem räni (kvartsisisaldus on suuren ja seetõttu mangaanisisaldus väiksem). Andmed on analoogilised Mežlinis (Schoknecht, 1977) teostatud kesk-aegse Šlaki uurimistulemustega. Järelikult antud rauašlakk osutab siin omaaegse Schmide tänava sepatüskojale, mille olamasolule vii-

^{*)} K. Straußi järgi ehituskeraamikas tuntud glasuur Ida-Preisi linnades juba XIII saj. II poolel ja 18pul, mida enamik uuri jaid pidas impordiks; näit. Hollandis on nõudeglasuur tuntud juba 12-saj., kust need ka Saksa aladeke toodid. Koskide, kirikute ehitustes on neid leitud. Knorri (1939) järgi on samuti varasem glasuur pärnit Hollandist; alles 15. saj. valmistati kohapeal laialdaselt kõikjal.

tab selle tihava osa nimetus.

Antud puitihituste tsoonist pärbit ülalöötletud leiuaines on üldse väga sarnane Tartus mujel samasuguses kihis esinevate leiumaterjalile, näit. raekojadaplatsil ja 21. Juuni tihaval, kust tuli analoogilisi nähitükke ja töötlemisjäätumuseid, puunõude osi jm.

Peale sillutis I palkide eemaldamist ja sillutise servade väljapuhastamist ilmnes, et mõlemi raampalgi alust oli toestatud siiski mõningate maakivide, tellisepoolikute ja paksu laastukihiiga, ning see kiht oli 30 - 40 cm paks, eraldades sillutis I sellele alt poolt järgnevast sillutisest II ja (foto 6). Sillutis I aluselt leiti teine, varasem puitsillutis. (vt. plaan 4).

Sillutise II konstruktsioon oli mõneti lihtsam, siin puudusid raampalgid sillutise servas, kuid on võimalik, et seda sillutist toetasid maasse 180dud puitvaiad, nagu see on iseloomulik Vana-Vene linnade Novgorodi, Pihkva jt. tihavasillutisele (vt. *Zaryznel*, 19). Uks selline püstvai leiti kaevandi C-profiili servas 37 cm sillutis I palkidest sügavamal, seega sillutis II eihitusest. Puitvai oli umbes 10 cm diameetriga, vastu sillutis II serva rõhtsalt maasse 180dud. Rohken püstvaiu ei esinenuud, kuid arvestagem, et tegemist on ikkagi ainult 4 m laiuse kaevandiga, pealegi sillutise serval tehtud sissekäeved kommunikatsioonide panekul vähisid enamiku vaiadest hävitada. Püstvaiadega toestatud sillutis esineb peale Vana-Vene linnade ka germaani ja lääne slaavi vanade keskuste sillutiste puhul, näiteks Mecklenburgi linnuste juures jm. (Schuldt, 1955).

Veel üks piki tihavat, raampalkidega paralleelselt asetatud palgijääimus, pealt tugevasti lamenenud (võib-olla tahutud) ja altpoolt tihesti söestunud, lebas 1,80 m sügavusel laastukihis koos tahna ja sõpurugg. Ilmselt oli kasutatud eelmise sillutise jäätumuseid use, st. sillutis I toestamiseks (vt. foto 5).

Sillutise II järgi põikpalkide pikkus, nagu nende järkjärguline väljapuhastamine näitas, oli tunduvalt suurem kui sillutis I puhul, ulatus

4 meetrini. Palgid olid ka terved, mitte lõhatud sisselöikega nagu sillutis I, seega ulatusid tervikuna sillutis I alt läbi (vt. foto 7, 6). Põikpalgid siin polnud siiski ühtlase pikkusega, eriti ebatasane oli sillutise S-poolne serv, N-poolne tundus tisna tasane. Edaspidi oli suuri raskusi kaevandi S-osa väljapuhastamisega, kuna hakkas lekkima vana solgitoru, mis uputas kaevandi korduvalt üle. Siiski saadi kõik oluline pikseerida. Jää mulje, et sillutis II kohale uue ehitamine võid tpiimda mitmel põhjusel, näiteks jää see porikihi sisse, mille vältimiseks oli paele kuhjatud ja laotatud paks laastu ja roigaste kiht, enne kui ehitati uus raamkonstruktsiooniga sillutis I. Sillutis I täpsemaks dateerimiseks on vajalikud dendrokronoloogilise uurimise tulemused. Arvestades selle peale ladestumaid, tähavaprofiilis ligi 1,60 m paksuselt eralduvaid mitmeid hilismaid tähavaplaneerimistsoone ja kivisil-lutise järke, ei ole võimaltu sillutis I kuuluvas varasemasse keskaega.

II sillutise järk paljandub B₁ - C₁ ruutude kohal 1,94 m sügavuses, sillutise W-osas 1,98 m süg. C₁ - D₁ ulatuses aga 2,02 m süg. Tähava kalle on seega endiselt püsiv nii S-suunas kui W-suunas, sillutis II palkide peal oli palju tähmased laaste, sitt, nahatükkid ja leiud olid tähmased; kõik see rüngib mingist kahjutulest tähavasillutise lähikomas. Ilmselt pärines ka filalkirjeldatud sõestunud poolega palk I sillutise alusel sellest põlemisega seotud ehitusjärgust, eeskätt kannatada saanud vanast sillutisest II. Samasuguse tugeva põlemise jälggi võis täheldada ka raskojaplatsi ja 21. Juuni tähava päästekaevanistel enam-vähem analoogilises sügavuses puittehituste kihis. Pole võimaltu, et mõni ürikuist teada olev keskaegse Tartu põlemine jättis jälgit kesklinna tänavalegi (näit. 1262 või kõigeb hiljem 1346. a. põlemine), kaasaarvatud praegused Lätte tänav ja raskojaplates.

Oletatava suurema põlemise jälgit kajastab ka antud kaevandi N-osa, nii on A₁ ruudu piires põlevavalgele tulmad pumehituse jälmused (foto 8, pl. 4)

1,97 m süg. - põrandapalgid, kohati õige tugevate põlemisjälgedega, A₁ ruudu W-küljel avastati maakividest ahju või suurema kolde jäähnused koos paksu (- 20 cm) tuhakihiga. Kogu selle kolde ümbruses ka põrandapalgid (viimased puuduvad kolde kohal) selle läheduses on kaetud musta tahmasse kihiga, milles esineb ka mitmesugust põlenud orgaanikat. Viimase iseloomu täpsemaks selgitamiseks võeti mullaproov ZBJ-i, prof. Liivia Haasimeri labori jaoks. Kuna A₁ ruudu puitpõranda ja koldejäähnused on enam-vähem samas sügavuses sillutis II horisondiga, pole võimaltu, et tegemist on siin ühe ja sama põlemise jälgedega. Nende peal 1,67 m sügavuses esines samuti mingi laotud palkide kiht (4 tk kõrvuti), mis võis pärineda selle ehituse hilisemast ümberehitusest. Oma sügavuselt ühtub see ehitusjäähnus kõrvalasetseva sillutis I ehitusjärguga. Ülal-kirjeldatud koldega palkpõranda jäähnus aga, nagu üeldud, seostub sillutis II ehitusjärguga. Nimetatud puitehitusjäähnused A₁ ruudus eralduvad selgesti kaevandi NO küljel profiliis paljandunud, eespool märgitud kiviehitusest, selle vundamendist 40 - 50 cm paksuse heledama kruusa ja saviviirgudega, millega ilmselt tasandati vana punahituse jäähnused, enne kui rajati kõesolev kivihoone praeguse Lätte ja Ulikooli tänavava murgale.

Mainitud puuehitusjäähnused ei läppenud veelgi 1,97 m sügavuses, vaid selle II järgu all leiti veelgi fiks puitpõranda kiht ja samuti käldejäähnused, tugevasti põlenud väiksemate peasuurustega raudkividega. See kiht paljandus 2,18 m sügavuses, ruudu W-osas veelgi sügavamal s (2,28 m), olles nagu mingisse nõkku vajunud ja osalt murdumudki (foto ^{plaan 4 ja 5} 7). Koldekivide juurest leiti metallivalu jälgi, põlenud keramikat ja suurte tiiglite tükke, slahiribju jne. (vt. leid nr. 39).

Peale sillutise II järgu väljapuhastamist ja põikpalkide eemaldamist tulid nähtavale veelgi järgneva, st. vanema puitsillutise jäähnused - 2,30 m sügavuses. Seega taas vastab sillutis III ehitusjärg oma kõrval asuva A₁ ruudu sügavaima (2,18 - 2,28 m) puit-horisondilt

ehituse jäämaste III järgule. Ka vastab siin palkide asend ja suund täpselt III sillutise põikpalkide suunale. Viimased on N-servas läbiraiutud veetoru sisepanekuga ja nii pole päris selge, kas oletatavad põrandapalgid A₁ ruudu W-osas moodustavad omaette puitehituse kompleksi, või olid need koguni jätkuks III sillutise põikpalkidele. Viimased on tunduvalt halveninate säilinud kui sillutis II ja I järgu põikpalgid ja nagu üeldud, veel läbi saetud servast, mistöttu pole selge nende ja A₁ ruudu puitehituse vahekord. Kui siin oleks tegemist jätkuva tänavasillutise palkidega, mitte aga mõne ehituse põrandaga jälmustega, siis tihendaks see, et tänavava planeering on aja jooksul tugevasti muutunud ja nihkunud esialgsega võrreldes järkjärgult S-summas. Kaevandi piiratud ulatus ei võimalda antud kiisimust lõplikult lahendada. Siiski on enam argumete kahe erineva puitehituse olemasolu kasuks, esiteks on palgid A₁ ruudus tunduvalt enam kõdunenud ja kulunud kui nimetatud III sillutise põikpalgid. See osutab A₁ ruudu ehituse erinevale funktsioonile võrreldes sillutisega, eeskätt ikkagi mõne ehituse põrandale. Neistki palkidest sai vältetud proove C¹⁴ analüüsiks, kuna dendrokronoloogia jaoks polnud need ^{daselt} killal säilinud.

Kaevandi S-osas, C₁ - D₁ ja D₁ - E₁ ruutudes esines samuti must puitehitusjäämaste kiht, eeskätt laastade ja roigaste kiht, juba alates 1,60 m sügavusest. Solgitoru lekkimise tõttu tuli osa sellest kindni ajada, täita betoonisegu ja liivaga, et kõrval asetsevad ehitusjäämased lõpuni uurida vältida. C₁ - D₁ ruutudes asetsesid suured raudkindlused juhuslikud asendis 1;70 - 1,75 m sügavuses, nende kohal oli samuti laudu üksteisse kõrval ja kohal, kuid ilma kindla konstruktsionita. Ilmselt oli tegemist tänavava serval paikneva kasutamata ehitusmaterjaliga. Üks neist laudadest ulatus koguni I sillutise raampalgi servale (nagu fotol ⁵ näha), ilma kindla funktsionita siingi. Siin seis B₁ - D₁ ja D₁ - E₁ ruutudeski mustas kihis tuli põnevavalgele arvu-

kalt leide, eriti II ja III sillutise sügavuses. Siin esines flakki, koduloomade luid, taimast orgaanikat, kalasoomuseid, põlemud nahatükke. 2 - 2,20 m sügavusest saadi rida raudesenete katkeid (leiud nr. 15, 17), X - XI sajandile iseloomulik kringlikujuline tuleraud (nr. 16), kahepoolsete piidega savikamm (nr. 18), XIII sajandi II poolale iseloomulik reinikeraamika fragmente (nr. 19, 21, 23) nahast noatupp (nr. 20), arvukalt XI - XII saj. kedrakeraamika tükke (nr. 24, 26 - 29, 34), puunõude kihjetükke, mis samuti iseloomulikud XI - XII saj. kultuurkihile nii Tartus kui ka mujal naabruses.

2,30 - 2,50 m sügavuses muutus kõnesolev kiht veelgi mustemaks ja plinkjamaks, määrduvad rasvaseks taimaseks kihiks, laaste jäi järjest vähemaks, rohkesti sisaldas see endiselt nahatükke ja muu orgaanilise ainese jäätumuseid.

Peale sillutise II korrise eemaldamist, kus olid põikpalgid hästi säilinud, samuti nende alusel piki tihavat lebavad aluspalgid, tulid nende alt nähtavale, nagu filal juba märgitud sillutise III korrise jäämused - kronoloogilises järjestuses oleksid need siis kõige vanema tihavasillutise jääljad. II sillutise alustalad (2,13 m süg.) olid tisna kulunud ja jätkatud, koosnesid ebafütlase pikkusega palkidest ja plankudest, ilmselt oli siin sillutise aluse toestuseks kasutatud hra mitmesuguste varasemate ehituste materjali. (vt. plaan 5).

Viimaste alusel 2,20 m sügavuses ilmnesid mainitud III sillutise põikpalgid, kõige halvemini säilinud, eelmisega võrreldes sillutisejärk. Sillutise N-serv oli siingi lämbisaetud, nagu II ja I sillutise järgu puhul veatoru sisepanekul (foto 7). III sillutise S-poolne osa oli samuti läghutud, osalt palgidki kõdunenud. Säilinud olid osaliselt ka põikpalkide alustalad, vähemalt kate neist võib jälgida, üks 2,28 m, teine 2,33 m sügavuses (foto 7,6esiplaamil). Viimase sillutise horisondil, eeskätt selle palkide alusel ilmnes mustas

kihis juba fiksikuid heledaid liivaviirge, mis pärinevad nähtavasti kõrgemalt Toome nõlvalt, olles siiq kandunud meteoroloogiliste tingimuste, vihmavee jne. kujul. Selliseid viirge pandi tähel ka raekoja platsi puitehitus, tsooni sügavais kihtides.

2,50 m nivoost sügavamal need viirud puudusid, kihl oli ühtviisi määrdu mud, nõgine, sisal das endiselt rauaflakki, laomaluid, kalasoomuseid, rohkesti nahatükke. Samast leiti mitmeid muinasaja lõpuperioodi dateeritavaid kedrakeraamika tükke (vt. leid nr. 30, 32, 35, 37 – 38, 40, 41 – 46), liivakivist fissa primitiivse töötlusega vürtnakeder (nr. 31), puunõu laastpõhjatükk ~9 cm diameetriga (nr. 33), rauast rombilise lõikega teravik (nooleots?) (nr. 36), silinderja kujuga suurema sulatustiigli tükke (nr. 39). Enamik savinõu tükkeid omab tumuseid, mis iseloomulikud XI – XII saj. slaavipärusele kedrakeraamikale. See määratlub antud sügavuses (250 – 3,00 m) ladestunud kultuurikihi vanuse. See kihl jäi puutumatuks ka hilisemate kommunikatsioonide sissekaevetast. Järelkult läalkirjeldatud III sillutisjärk oli rajatud siia muinasaegse tee (tänava) kohale, mis ühendas Toome linnust kumagise kaubakoha ja jõesadamaga. Pole ka võimaltu, et vanim sillutis ise pärineb ~~pa~~ leiumaterjali poolt dateeritud ajast, so. XI – XII sajandist. Praegu puuduvad veel dendrokronoloogilise analüüs tulenedud, et täpsemalt määratleda vanimat tänavasillutist antud kohal. 2,50 ja 2,70 m sügavusest võeti samuti mullaproovid ZBI vastavale laboratooriumile.

Nii kõesoleva sillutise aluses mustas kihis, kui ka kõrval asetsevate A₁ – B₁ ruutude kohal avastati alates 2,30 m sügavusest, kohati veel 2,50 m sügavuses, õige tihedalt väiksemaid raudkivit, mis ületi korrapärasemat ladet ei moodustanud, kuid pärnis juhuslikuks neid ka pidada ei saa. Nende vahel esines ka väiksemaid palgijuppe, mis võivad pärineda varasemaist puuehitusist antud piirkonnas, ees-

kütt aga oletatava pui thoone lannutamisest, mida kirjeldasime filalpool A₁ ruudu kohal. Kõige tõenäolisemalt taleb ka mainitud väiksemaid raudkive seostada sama ehitusega, kus nad võisid pärineda selle palkpõrandaa alusest soklist. Nende hulgas A₁ ruudu kohal olid mõned kivid põlenud rabedaks ning võisid seostuda filalkirjeldatud koldega. Kolle ise tervikuna pidi jätkuva kaevendi W-profiili sisse, sest Just profiili kohal leiti kõige enam põlemisjälgedega koldekive. Et antud kohal leiti ka sulatustiiglite tükke, ümbruses aga rauastakki ja tagi, pole võimatu, et siin paikneski omaeagse Schmiede (Sepa) tänavava sepikoda. Sellele osutab ka filalkirjeldatud nõgine-rasvane must kiht, mis võis tekkida just spikoja hästi tahma tagajärjel. Sellestki võeti proov keemilise analüüsiga tegemiseks. Tavaline ahjukolle ei määriteks kogu tämbritsevat kihti analoogiliselt. Lätte kaevandi musta kihiga. Kuna see kiht sisaldas üsna tihealt XI – XII saj. kedrakeraamika fragmente, pole võimatu, et sepikoda seostub juba Tartu linnaeelse perioodiga ning vana traditsiooni kohaselt jätkus sepistamine siin linnuse jalamil ja turukoha vahetus läheduses ka keskjal, mil raekooplatssi kohal paiknes praeguste uurimistulemuste põhjal otsustades Hansa kaubanduse tsentrum. Selle seisukoha kinnituseks, et antud tänavava N-kiljel paiknevad ehitused (pui thoone, sepikoda), mille jäamusdd ulatuvad siin 2,50 – 2,60 m sügavusse, on mitte hilisemad XI – XII sajandist, saadi rida üsna koredast savitaignast käsitsivalmistatud savinõude tükke koos filalmainitud slaavipõrase kedrakeraamikaga (leiud nr. 44, 46). Kagu-Eesti ala asulaid ja kalmetes aga käsitsivalmistatud keraamika jäi kasutuselt hra XI – XII sajandil.

Mõistagi, on antud kaevandi piirid liialt ahtad, et täpsemaid järeldusi teha siin esitatud leiumaterjalide põhjal, kaasaarvatud ehitusjähmused. Eriti aga A₁ -ruudu hoone täpsem iseloom ja funktsioon ning puitsillutisega tänavava S-kiljel paiknevate suuremate ki-

vide ja laudade tihedus. Viimase tölgendamisel lihtsalt kasutamata ehitusmaterjaliks olid mõnevõrra kinnituseks N. Stange andmed 1930-ndate aastate kommunikatsioonitööde aegseist tihelapeanekuid siinsamas Lätte tänaval, ainult veidi üal pool, tänavava V-osas, kus ta märgib samuti suurema ehitusmaterjali lasu selle tänavava S-küljel. Ilmselt taketi siia püstitada ja ehitatigi suuremad kivihooned, mis võis põhjuseks olla ka kõige hilisema puusillutisega tänavava (sillutis I) tunavalt kitsamaile mõõtmeile (2,70 m) värveldes näiteks II sillutisjärguga, mil tänavava laius oli ~4 meetrit. Tihedana hoonestuse rajamine keskaegses müüridega piiratud linnas näidis tänavate ümberplaneerimist.

Käesoleva Lätte tänavava kaevandi põhjakihid alates 2,60 m, kohati 2,70 m sügavusest segunesid järjest enam aluspinnase - nõrglubja viirgudega. Lubisette paljandusid täies ulatuses B₁ - C₁ ruutude kohal 3,10 m sügavuses. Ka selles nõrglubjas leidus veel tumedaid tahmaviirge, üks 30 cm paksune tahmane kiht ja sellel heledam liivane puidujähnustega segatud kiht eraldusid selgemini, allpool 3,10 m aga ilmesid puhad lubisette. (vt plaan 6).

Kirjeldatud kaevandi puidujähnuste kiht, mida võis seostada mitmete ehitusperioodidega, eeskätt puitsillutiste järkudega ja tänavat üristavate ehitusjähnustega, kõneleb ilmsekäit keelt Tartu vanalinnas toimumud väga intensiivsest ehitustegevusest keskajal.

Vilma Trummal.

Trummal

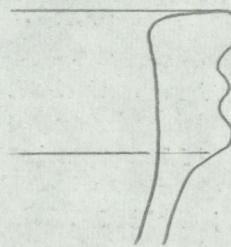
Lätte tn. päästekaevamistel saadud leiumaterjal (1981)

1. Laastnõu põhjatükk ja (selle juurde kuuluva?) trapetsja kujuga kiljetükk; põhjatükk 11×4 cm, kiljetükk $3,5 \times 4,3$ cm, paksus 0,3 cm, leitud kaevendi CD₁, ruudust 1,60 m süg. mustast ehitusprahikihist. Dateering - muude vastavate paralleelide alusel muinasaja lõpp - varane keskaeg.
2. Reinikeraamila nõu põhjatükk (6×5 cm), põhjaserv näpuvajutusega sinakashahli värvusega reinisavist, koreda tõõtlusega glasuurimata, ~~valk~~, leitud 1,80 - 2,00 m süg. puksillutise tsoonist (CD₁ ruut); muhal Reinimaade keskustes taoline keraamika (Lübeck, Köln, Siegburg jt.) dateeritud XIII saj. II poolde. Meil võimalik isegi kohaliku tootena sissetoodud savist.
3. Raudplekist esene (lambakürida fiaosa?) katke; leitud BC₁ ruudust 1,80 - 2,00 m süg. puksillutise tsoonist.
4. Reinikeraamika, põhjaservatükk, näpuvajutusega serv, eelmisele analoogiliselt (2) tumehallist reinisavist, glasuurimata ($3,5 \times 6$ cm); leitud puksillutise tsoonist BC₁, ruudust 1,80 - 2,00 m süg. Dateering - XIII saj. II pool.
5. Raudnuga, rootsuga, kumera seljaga, mis läheb üle rootsuks järsku astanguga - mõõtmed $14,5 \times 2$ cm, seljapaksus 0,3 cm, leitud BC₁, ruudust 1,80 - 2,00 m süg. Täpne vanus pole määratlav, (II a. tuh. algus?)
6. Vasktraadist määratlemata esemete katke, lõpeb ümara nupuga, puksillutise tsoonist BC₁, ruudust 1,80 m süg. Määratlematu.
7. Valkjast, koredast savisegust savinõu kiljetükk ($1,5 \times 2$ cm). BC₁, ruudust 1,80 - 2,00 m süg. Paralleelid meil tundmatu; germani leidudes taolisi XII - XIII sajandist.
8. Kedrakeraamika - kiljetükid (3), 0,5 cm paksused; joonvajutusilustus

mõõtmned 6×3 ; $4,5 \times 3,5$; $2,5 \times 3,5$ cm. Koostis: savi, kvartsipurruline, palkide keskmne põletusaste; leitud I sillutise aluselt BC, ruudust 1,80- 2,00 stig.; dateering 11.- 12. sajand. Samast siigavusest leiti flakitükk.

9. Reinikeraamika, kannu filaserva tiikk ($4,2 \times 2,5$ cm) 1- 0,4 cm paksune,

ilustatud kahe soonvajutusega mõhnaga; koostis tume pruunikas-hallikas reini savi (vt. nr. 2,4). Leitud BC, ruudust sillutisepalkide (I) aluselt 1,80- 2,00 stig. Samas veel analoogilise savikoostisega nõu küljetükk, ilma ornamendi ta.

Dateering — 13. saj. II pool.

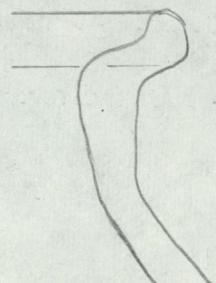
10. Kilkaspruuni mattglasuuriga reinikeraamika, küljetükk ($2,5 \times 2,5$), madala soonvajutusega, leitud kaevendi 0- seinast ehitusprahikihist.

Dateering — germani aladel iseloomulik 14. sajandil, 15. sajandil kaob kasutuselt (Hartmann, 1978); Gisela Reinecking von Bock'i (1981) järgi taolina oli soolaglasuuriga, laialt toodetud Raereni ja Westerwaldi töökodades.

11. Raudpoldi (?) fragment, 8 cm pikkune, mõlenist otsast mardunud, kandilise lõikega ($0,4 \times 0,4$ cm), leitud I sillutisepalkide aluselt 1,80- 2,00 m stig. BC, ruudust.

12. Raudplekist eseme (?) katke, õmara kujuga, õbes servas läbitud auk (suurus $6,2 \times 2,5$ cm; paksus 0,1 cm); leitud BC, ruudust, sillutisepalkide alt, 1,80- 2,00 stig. Samast veel töödeldud puupulk (10 cm pikkune), kandilise lõikega (1×1 cm), tiks ots mardunud.

13. Kedrakeraamika, 1 filaserva tiikk laia püstja ^{ümber} sivendiga, suurir veidi

põõratud väljapoole, püsttuva randiga ($4,5 \times 3$ cm, paksus 0,5 cm), liiva-savi koostisega, teine nõukdilje katke ($5,5 \times$

3,5 cm, paksus 0,5 cm) eelmisele analoogilise koostisega, mõlemad tugeva põletusega. Leitud CD₁, ruudust 1,80 – 2,00 m süg. Novgorodis sildused ilmuvad juba 12-saj. lõpul, germani aladel 13-saj. (Hartmann, 1978)

14. Tinaplekist eseme katke 0,2 – 0,3 cm paksune, suurus 7,7 x 2,9 cm, leitud I sillutise aluselt laastude kihist BC₁, ruudust 1,80 – 2,00 m süg.

15. Raudplekist eseme (hobuseraua ?) fragment, kolme läbitud auguga (7 x 1,8 cm, paksus 0,2 cm), leitud samast sillutise aluselt CD₁, ruudust 2,20 m süg. Analoogilisi Chakesi hobuseraua tükke, kuid lainelise servaga nagu meilgi germani ja poola linnade leiuaineses, teada 12 – 13 saj. (Henkel, Bronziske, 1901).

16. Tuleraud, kringlikujuline, keelega (7 x 3,2 cm); leitud kaevandi S-kiljelt telliste lademe pealt, I sillutise raampalgi aluselt 2,00 m süg. Novgorodis dateeritud sellised 10 – 11 sajandiga, ilma keeleta analoogilised rauad 12. sajandil.

17. Raudesene (poldi?) katke, 19,5 cm pikkune, mõlemist otsast mutdunud, üks ots 1 cm läbimõõduga, lapik, teine ots õmara läikega (0,3 cm diam.); leitud A₁, ruudust 2 m süg. tumedast kihist hoone jäähnustest.

18. Sarvkamm, kahepoolsete piidega (9,5 x 4 cm), kahelt poolt needitud sarvplaatidega keskosas, ilma ornamentideta, plaadi servades sisselöökide, (kohaliku meistri toode); leitud II puitsillutise palkide pealt 2,01 m süg. kamm standartsete tunnusteta, täpsemalt mõõratlemata. Samast piirkonnast leiti hulgaliselt rauaflakki, ent pole teada, kas see rauasaamise tehnoloogiline produkt, või flakk, mis eraldumud raudesemete töötlemisel?

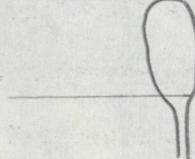
19. Reinikeraamika (2), vist üks filaservatükk, analoogilise nr. 2, 4, 9 tüübile, 3 x 4 cm, tumehallika koreda koostisega, dateeritud 13 sajandiga, teine heledast reinisavist kannuküllje tikk (3,5 x 2 cm)

pruunika matglasuuriga, millised samuti germani leiumaterjalis da-
teeritud 13 saj. II poolega; leitud A₁, ruudust, I palkpõranda alu-
sest kihist.

Samast veel üks kedrakeraamikq küljetükk (3,5 x 2,5 cm, pikkus
0,4 cm), madala joonvajutusega, tühiline 12 - 13 sajandile.

20. Nahast noatupp (20 cm pikkune), üks pool veidi katkenud, laius suu-
küires 3,8 cm, otsast 1,4 cm. Servas auk, mille abil kinnitati vee
külge. Tupe servad käsitsi nööriga tepitud. Ornament puudub. Leiti
D₁ kepi kohalt II sillutise ja S-küljel punehituse vahekohast mustast
kihist 2,03 m süg. Täpsemalt pole määratletav.

21. Reinikeraamika filaservatükk (4,4 x 2,6 cm), analoogilise nr. 9 puhul
kirjeldatuga; leitud ka viimase lähedalt A₁, ruudust -2 m süg.

22. Savinõu filaserva tükk (3 x 3,6 cm), välistkülijelt kaetud rohekaspruu-
ni glasuuriga, püstja, mõlemale poolele paksene-

va suuüürisega; leitud CD₁, ruudust, II sillu-
tise aluselt ehitusprahi kihist 2,30 m süg.
(segatud kiht), germani leidudes sellised
grapenid 13. saj. II p. ja 14. saj. (Vickel,
1960). Samast leiti koredast kivipurru lisest savitaigmast sulatus-
tiigli fragment (1 cm paksune) ja pronksikangi tükk (- 3 cm pikku-
ne).

23. Reinikeraamika, kannu sanga katke, analoogilise koostisega kui nr.
19, 21 jt.; kaulub sama nõu juurde, leiti A₁, ruudust kivimüri ser-
vast ehitusprahi kihist - 2 m süg.

24. Kedrakeraamika, küljetükk (2,7 x 2,7 cm, paks 0,5 cm) helebeeži
värvusega, liiva-savi koostis, ilma ornamentideta; leiti kivimüri-
tise servast (N küljel) palkpõranda vahelt 2,20 m süg. Täpsemalt määr-
atlemata.

25. Töötlemisjälgedega (?) pun- (või kõrre-) tikk $7,2 \times 4,5$ cm, kaetud mingi orgaanika korbaga, sisepind sile ja veidi nõgus; leitud kaevendi N-kilje puupõrandal laudade vahelt 2,20 – 2,30 m süg.

26. Kedrakeraamika, nõu flaserva tikk ($5 \times 2,5$ cm, paksus 0,7 cm), põõrdud tagasi, veidi püstuvat randiga, laia kumer-
ra ⁿⁱⁱ siivaendiga, liivasavi koostis, kolmekihiline põletusaste; leitud N-kiljelt (A₁; ruut) puupõrandal kõrvalt segatud kihist 2,20 m süg. Novgorodis taoline nõuprofiil esinab 11 – 12 saj. (Смирнова, 1981).

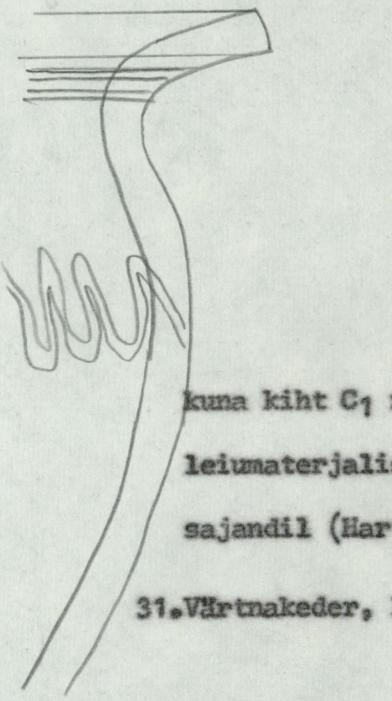
27. Kedrakeraamika, nõu flaserva tikk ($3,5 \times 2,4$ cm, paksus 0,7 cm), suu-
här püstub, veidi põõrdud väljapoole ja rann viltuselt lära lõigatud, tumehalli värvusega, liivasavi koostis, kolme kihiline põletusaste; leiti A₁ ruudust palkpõrandal aluselt 2,20 m süg. Sellise profiliiga nõud esinevad germani aladel varaslaavi keraamika hulgas 10 – 12 saj. (Nickel, 1964).

28. Kedrakeraamika (2 tk), neist üks põhjatikk ($3 \times 2,7$ cm, paksus 0,8 cm), liivasavi koostis, kolmekihiline põletusaste, viliskil jed helebeežid, seest must; teine nõu kilje tikk, analogilise koostise ja põletusega, laia lameda joonvajutusega (suurus $3,5 \times 4,5$, paksus 0,4 cm); leitud BC₁ ruudust puasillutise aluselt mustast kihist 2,40 m süg. Tõenäoline vanus 11 – 12 saj. Samast leiti veel üks töötlemisjälgedega laastutikk (vitsiku kiljeosa?)

29. Kedrakeraamika, ⁿⁱⁱ siivendi osa, flaserv murdunud ($5,5 \times 2,2$ cm, paksus 0,4 cm), saviliiva koostis, kolmekihiline põletusaste nagu eelmistel, ilus-

tatud ebakorrapärase joonornamendi vüänditega; leitud C₁, ruudust, S-kilje palkpõranda (?) aluselt 1,80 m süg. Töenäoline vanus 12 - 13. Sajand.

30. Kedrakeraamika (3 tk) - kaks nõu glaserva tükki (8 x 8,2 cm ja 7,8 x 4,8 cm, paksus 0,5 cm) ja savinõu põhjatükk (3,4 x 2,9 cm, paksus 0,9 cm) punaka savi ja valkja liiva segust, keskmise põletusaste, hõreda kitsa joonvarjutusvüänditega, suure ja allpool ühekordse ebakorrapärase lainja ornamendiga, välimispind tugevasti tahmumud, kuna kiht C₁ ruudus 2,50 - 2,60 m süg. oli tugevasti tahmane. Germaani leiumaterjalis sellise profiiliiga nõud (Leipzigis) ilmuvad 10 - 11. sajandil (Hartmann, 1973), kuuluvad varaslaavi keraamika hulka.

31. Värtnakeder, liivakivist, primitiivse töötlusega, poolsfäärilise kuju ga, õharus ebakorrapärate, üks kilg tahmumud (suurus 3 x 3 cm, kõrgus 1,7 cm); leiti talmasesest kihist C₁ ruudust 2,60 m süg. Tüüpiline muinasaja lõpu asulatest pärit värtnaketradele.

32. Kedrakeraamika, nõu kiljetükk (3,5 x 2,5 cm, paksus 0,4 cm), peene tiheda joonornamendi vüänditega, liivasavi segust, keskmise põletusastmega, sisekilg murenemud, väliskilg tahmane; leitud C₁, ruudust mustast kihist 2,60 m süg. Töenäoliselt 11. sajandist. Samast leiti veel vasktraati, mähitud mingi orgaanikaga.

33. Puunõu põhjatükk, sälimud tervikuna; leitud S-kiljelt puupõranda alusest kihist 2,50 m süg.

34. Kedrakeraamika (5 tk) - kaks glaservatükkki, üks 0,5 cm paksune, liivasavi segust, teine (3 x 4,7 cm, paksus 0,6),

terava sisepoolte hoidva ⁿⁱstendiga ja tagasipööratud suudrega, mille rann püstub kaarjalt. Ornament pole nähtav, hallikas värvus, tugev põletus (thekihiline). Selle detaili vanus 12 - 13. saj. Kolmas küljetikk (3 x 3 cm, 0,5 cm paks) on lameda hõreda joonvarjutusilustusega, tumedast liivasavi segust; ülejäänud kaits vähkest kildu analoogilised esimesega. Kõik leitud D₁ kepi kohalt 2,03 m sügavuselt mustast kihist.

35. Kedrakeraamika (9 tk) - nõu külje vänit stendide osad, puudub suudär, kõik tükid peene sügava joonornamentidega, mis on iseloomulik 11. saj. slaavipärasele kedrakeraamikale; koostis: savaliiva segu, kohati nõha kolmekihiline põletus, väliskülgede helebeežid, seest must, suuremad tükid: 4 x 4,3 cm, 0,9 cm paks; 2,8 x 3,5 cm, 0,5 cm paks; 3 x 3,6 cm, 0,5 cm paks; 3 x 4,5 cm, 0,7 cm paks; ülejäänud väikesed; leitud kõik A₁, ruudust tumedast kividevahelisest kihist 2,6 - 2,7 m sügavusest. 11. sajand.

36. Rauast teravik (sepapolt või nooleots?), ots veidi murdunud, romibili se löikega, pikkus 13 cm, diam. 0,8 cm, väga korrapärase töötlusega, samast veel hõbedast (või valgevast) sõle nõel, 2,6 cm pikkune; leitud A₁, ruudust, kivi vundamendi servast 3 m sügavuselt.

37. Kedrakeraamika (7 tk), neist kuus nõu küljetikki heleda savi ja punase liiva segust, keskmise põletusega, madala korrapärase joonvajutusornamentiga (iseloomulik 11 - 12. saj. slaavipärasele kedrakeraamikale), nõude seina-paksus 0,5 - 1 cm; läksiks ülaserva tikk tumehalli värvusega, sileda, kiilapinnaga, püstja veidi laieneva servarandiga - 2,2 x 3,3 cm, paksus 0,5 cm, kõik leitud N-kiljel asuvate oletatavate

koldekivide vahelt, mustast talmasesest kihist. Püstja profiliiga nõutikile analoogiaid Lübecki leiumaterjalis 13. sajandist (Hartmann, 1978).

38. Kedrakeraamika (2 tk), tiks killjetükk, saviliiva segust, keskmise põletusega ($3 \times 4,2$ cm, paksus 0,5 cm), peene sügava joonornamendiga, iseloomulik 11. saj. slaavi kedrakeraamikale, teine tükk ($2,8 \times 3$ cm, paksus 0,5 cm) ilustatud mitmekordse lainja ornamendiga, aeg sama; leitud pausillutise alusest mustast kihist 2,60 m sügavusest BC₁, ruudust.

39. Metallisulatustiigeli tükid (2), silinderja kujuga tiiglist - $4,5 \times 4$ cm, paksus 1,4 cm; $3,3 \times 3,5$ cm, paksus 1,4 cm; leitud A₁, ruudust V-kiljelt koldekivide vaheliselt alalt 2,40 - 2,50 m sügavuselt.

40. Kedrakeraamika (7 tk) - kõik väiksed nõa killjetükkid, enemik ilma ornamendita, kahel nõrga joonornamendi jälgiga, seinapaksus 0,5 - 0,8 cm, mustjashalli värvusega, saviliiva koostisega, keskmise põletusega, oletamisi 11 - 12. sajand; leitud A₁, ruudust tumedast kihist 2,50 m sügavusest.

41. Kedrakeraamika (3 tk), kõik killjetükkid, ühe ja sama nõa killjest - $4,8 \times 6,5$ cm, paksus 0,8 cm; $4,8 \times 4$ cm, paksus 0,6; $2,5 \times 5$ cm, paksus 0,6 cm, kõik ilustatud laia madala joonvajutusega, mustjashalli värvusega, keskmise põletusega, orienteeruvalt 11 - 12 - sajandist; leitud BC₁, ruudust 2,40 m sügavusest.

42. Kedrakeraamika (7 tk), kolm-killjetükkid ($3 \times 5,5$ cm, paksus 0,6 cm; $3,5 \times 2,5$ cm, paksus 0,5 cm; $2 \times 2,5$ cm, paksus 0,6 cm) helebeeži värvusega, saviliiva koostisega korrapärase sügava joonvajutuse ja lainja ornamendiga, iseloomulik 11. saj. slaavipärasele kedrakeraamikale; kolm ülejäänud fragmenti on väikesad, kvartsipuru sisalda-vast savisegust, näha nõrku joonvajutuse jälgiga, põletus kolmekihiline; leitud BC₁, ruudu kohalt talmasesest kihist 2,40 m sügavusest.

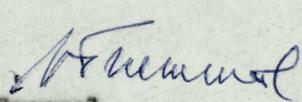
43. Kedrakeraamika (3 tk), kõik ^a vikesed muutunemud nõu kiljetükkid, helebeezi värvusega, saviliiva koostisega, kolmekihilise põletusega, korrapärase joonornamendiga, 0,6 paksuse seinaga, tks ilma ornamentideta, samast veel koredaseinalise sulatustiigli fragment ($3,5 \times 4,5$ cm, paksus 1,1 cm); kõik leitud A₁, ruudu koldekvide lähedalt 2,50 m sügavuses.

44. Kätsitsi töödeldud keraamika (8 tk), kedra põõrlemise jälgid pauduvad, kuid töötlus korrapärase, näha käega silumise ja riipimise jälgiga, nõrga põletusastmeaga, savi sisaldab jäämedamat kvartsipurdu, sinapaksus 0,7 – 0,8 cm; tks neist kedral töödeldud nõu põhjatükk (3×4 cm, paksus 0,5 cm). Kõik leitud BC₁, ruudust mustast kihist kivide vahelt 2,50 – 2,60 m süg. Dateering – 11. sajand.

45. Kedrakeraamika (8 tk), kõik nõu kiljetükkid, beežikast saviliiva segust, keskmise põletusaste; suuremad: $4 \times 3,8$ cm, paksus 0,7 cm; $3 \times 3,5$ cm, paksus 0,5 cm; $1,8 \times 4$ cm, paksus 0,5 cm; alustatud peene tiheda korrapärase joonornamendiga, kahel tükil hõredamat lamedamat joonvaytiused – need analoogilised 11. sajandi slaavipärasele kedrakeraamikale. Samast leiti veel kolm kätsitsivalmistatud tükki, savi ja kvartsipurru segust, seinapaksus 0,6; 0,8; 0,9 cm, nõrk põletusaste; leiti veel samas grups sulatustiigli tükki, väljastpoolt korpa põlemud (3×5 cm, paksus 1 cm), viimane kujult olnud laiem nõu, mida kasutati metalli sulatamisel. Kõik leitud A₁, ruudust W-servast koldejähmuste piirkonnast 2,50 – 2,60 m sügavuses. Keraamika ilmselt 11. sajandist.

47. Kannu sanga tükki, helekollase glasuuriiga kaetud, ümara lõikega; leitud pealmisest kaevandi segatud kihist, dateering – mitte varem 15. sajandist.

14. jaan. 1982.

V. Trummal

Kaevamiste juhataja Lätte
tänaval,

II Fotoode nimekiri

1. Päästetööd A. Lätte tänaval
2. Päästetööd A. Lätte tänaval.
3. A. Lätte tänava kõige pealmine (I) puusillutis, vaade W-küljelt, näha sillutise raampalgid ja põikpalgid, läbi lägatud hilisema veetoru sissepanekul.
4. A. Lätte tn. sillutise II korris, näha ka I sillutise raampalgid ja sillutise alune põlenud pikipalk. Vaade S-küljelt.
5. A. Lätte tänava sillutise II korris, näha ka I sillutise raampalgid ja sillutise alune põlenud pikipalk. Vaade W-küljelt.
6. A. Lätte tänava kaevendi profiil - näha I sillutise raampalgid profiilis ja II sillutise palgid, kivid S-külje raampalgi all. Vaade W-küljelt.
7. A. Lätte tänava sillutism, näha I, II, III korrise sillutise põikpalgid, samuti II korrist toetavad alustalad. Vaade S-küljelt.
8. Vaade A. Lätte tänava sillutise II ja III korrisele N-küljelt. Põikpalgid läbitud hilisema veetoru sissepanekul. Esiplaanil A₁-ruudu palkpõranda (?) jäähnused.
9. Foto leiumaterjalist : 1-2, kedrakeraamika joonornamendiga, 3- kedrakeraamika tk. joon- ja lainja ornamendiga; 4- tiiglifragment.
10. Nahast noatupp.
11. Leiud: 1 - laudnuga, 2 - värtnakeder, 3 - kahepöine luust kamm, 4 - kringli kujuline tuleraud.
12. Leiud 1 - rauast teravik, mõlemad otsad murdunud; 2 - raudeseme fragment; 3 - tinaeseme tükki; 4 - raudeseme (hobuseraua?) tükki.

Jooniste nimekiri

1. Väljavõte REI poolt 1981.a. koostatud Tartu Linna tehnovõrkude skeemist.
2. Väljavõte Tartu 1905.a. linnaplaanist.
3. I Korris
4. II korris
5. III korris
6. Lõige 1-1
7. Detailid.

29

1

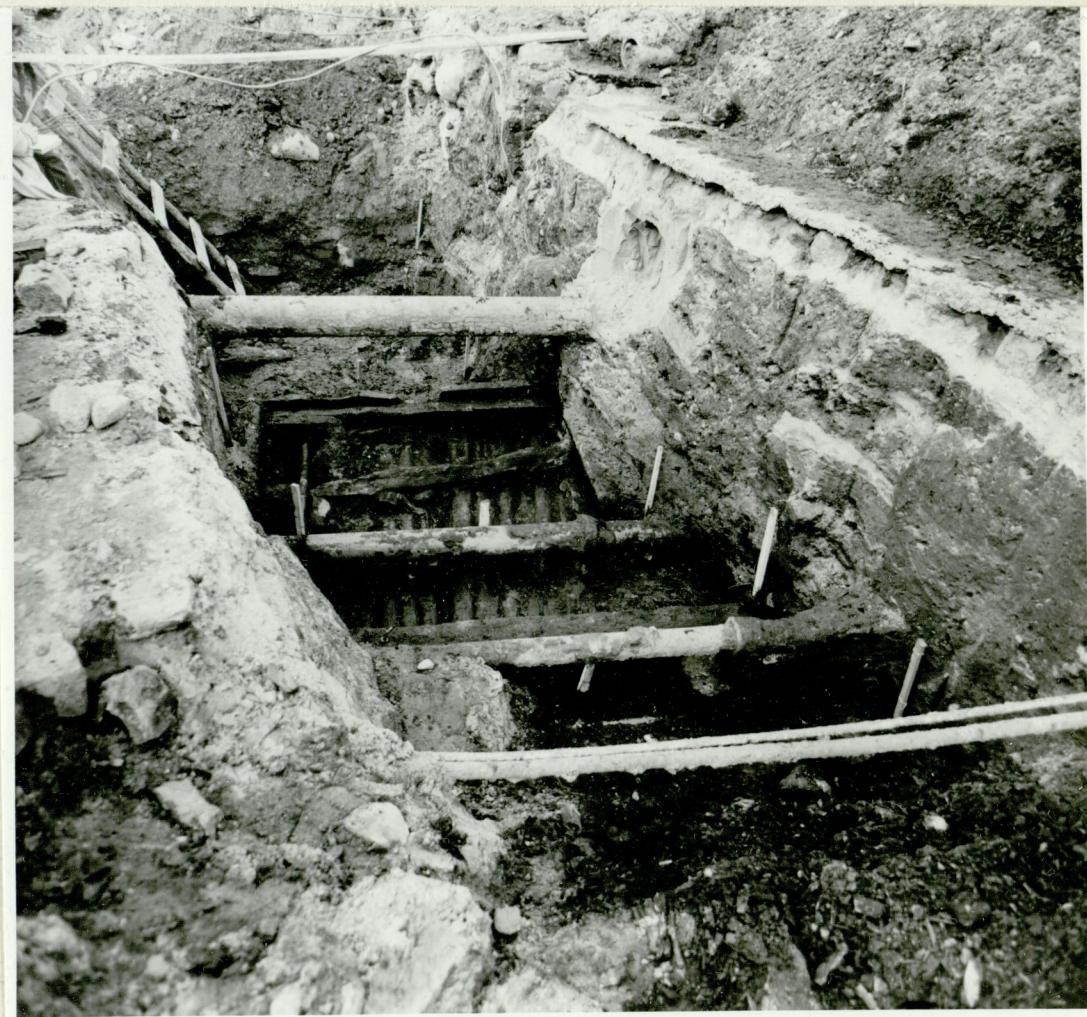

2

30

3

4

31

5

6

32

4

8

33

9

10

34

11

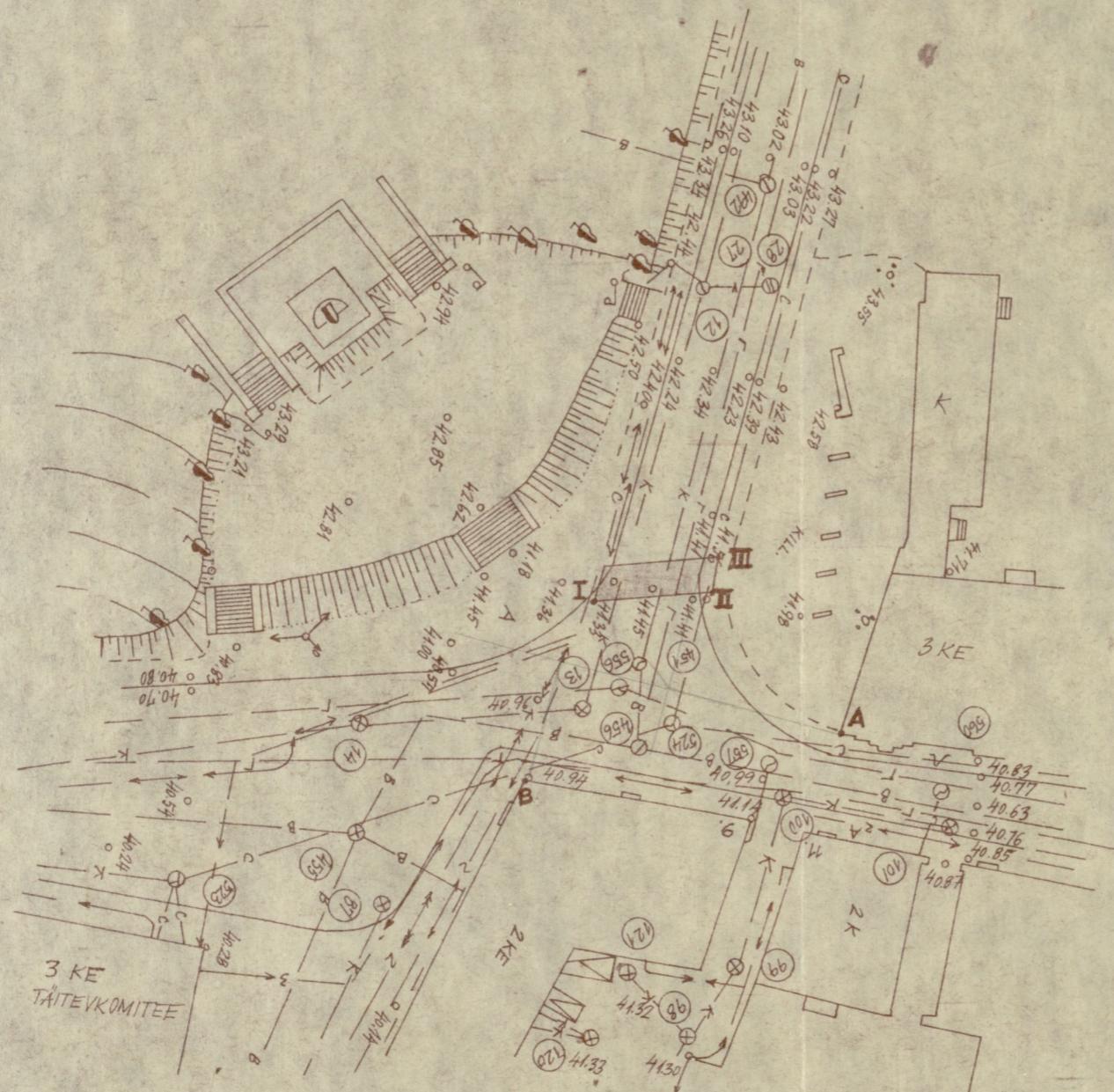

12

VÄLJAVÖTE REI POOLT 1981.A. KOOSTATUD
TARTU LINNA TEHNOVÖRKUDE SKEEMIST.

M 1:500

A	B
20.90	I 14.49
14.40	II 20.06
16.10	III 22.30

MÄRKUS:

TUMEDAKS VÄRVITUD ALA
MÄRGIB TRASS I - 1981. A.
KAEVENDIT.

36

KULTUURIMÄLESTISTE RPI

OBJEKT:	JOONIS:	ŠIFFER
TARTU LINN. TRASS I - 1981, A. LÄTTE TN.	VÄLJAVÖTE REI POOLT 1981. A. KOOSTATUD TARTU LINNA TEHNOVÖRKUDE SKEEMIST.	STAADIUM
OSAK. JUHATAJA	T. PLAKS	
OSAK. PEARHIT	K. KALUVE	
PROJ. PEAINSEN.	J. KULASALU	
OBJ. AUTOR	R. METSALLIK	
		LEHT. NR.
		1
		M 1:500
		1983

VÄLJAVÖTE TARTU 1905. A. LINNAPLAANIST.

M 1:600

MÄRKUS: TUMEDAKS VÄRVITUD ALA MÄRGIB
TRASS - I 1981. A. KAEVENDIT.

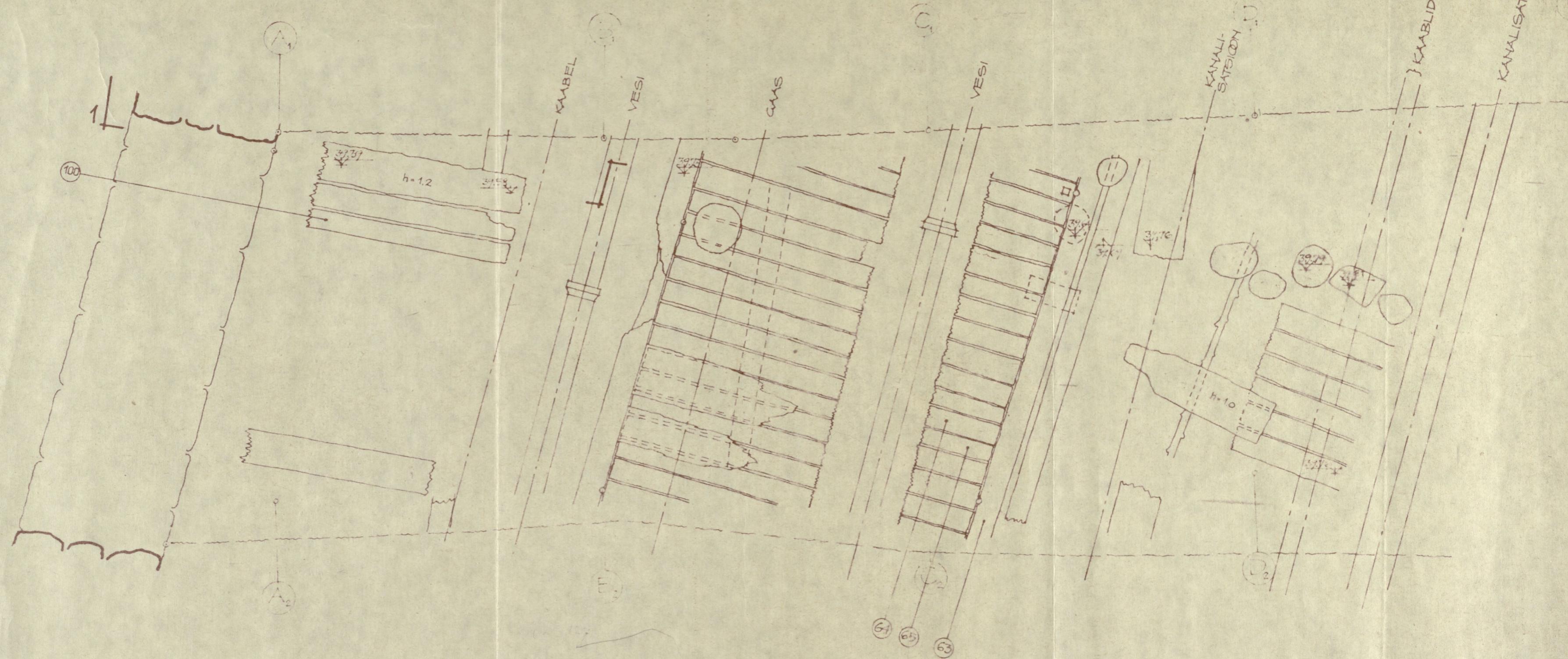
KULTUURIMÄLESTISTE RPI

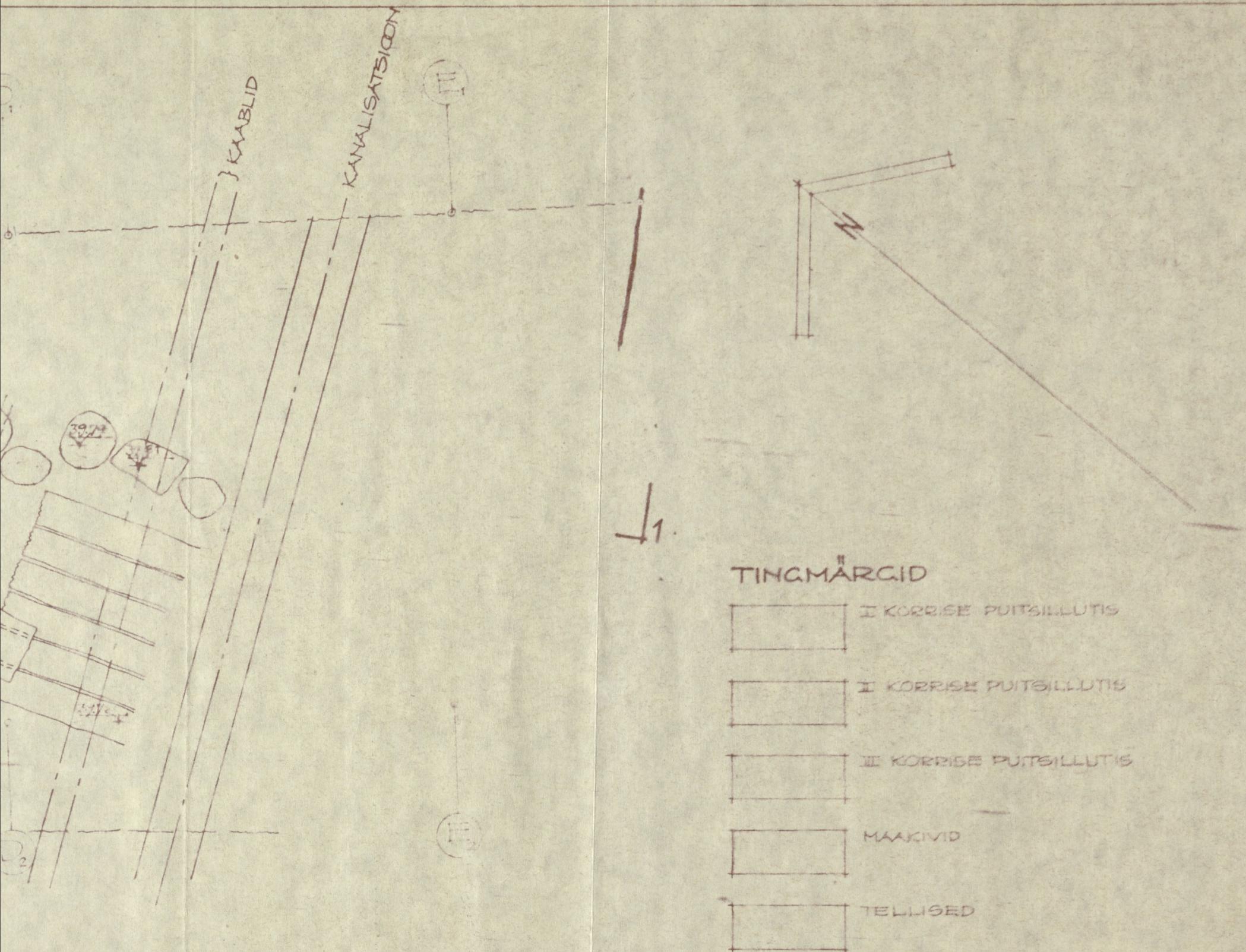
37

KULTUURIMÄLESTISTE RPI					ARHIIVI NR.
OBJEKT:		JOONIS:			SIFFER
TARTU LINN. TRASS I - 1981, A. LÄTTE TN.		VÄLJAVÖTE TARTU 1905. A. LINNAPLAANIST.			STAADIUM
OSAK. JUHATAJA	T. PLAKS	JOONESTAS	U. TIIRMAA	N. TIRMAA	LEHT NR.
OSAK. PEAARHIT.	K. ALUVE	<i>Dope</i>			2
PROJ. PEAINNS.	J. KULASALU	<i>Juri</i>			M 1:600
OBJ. AUTOR	R. METSALLIK	<i>Bartam</i>			1983

TARTU TRASS V-1981, A. LÄTTE TN. I KORRIS

MÖÖDUS 1:20

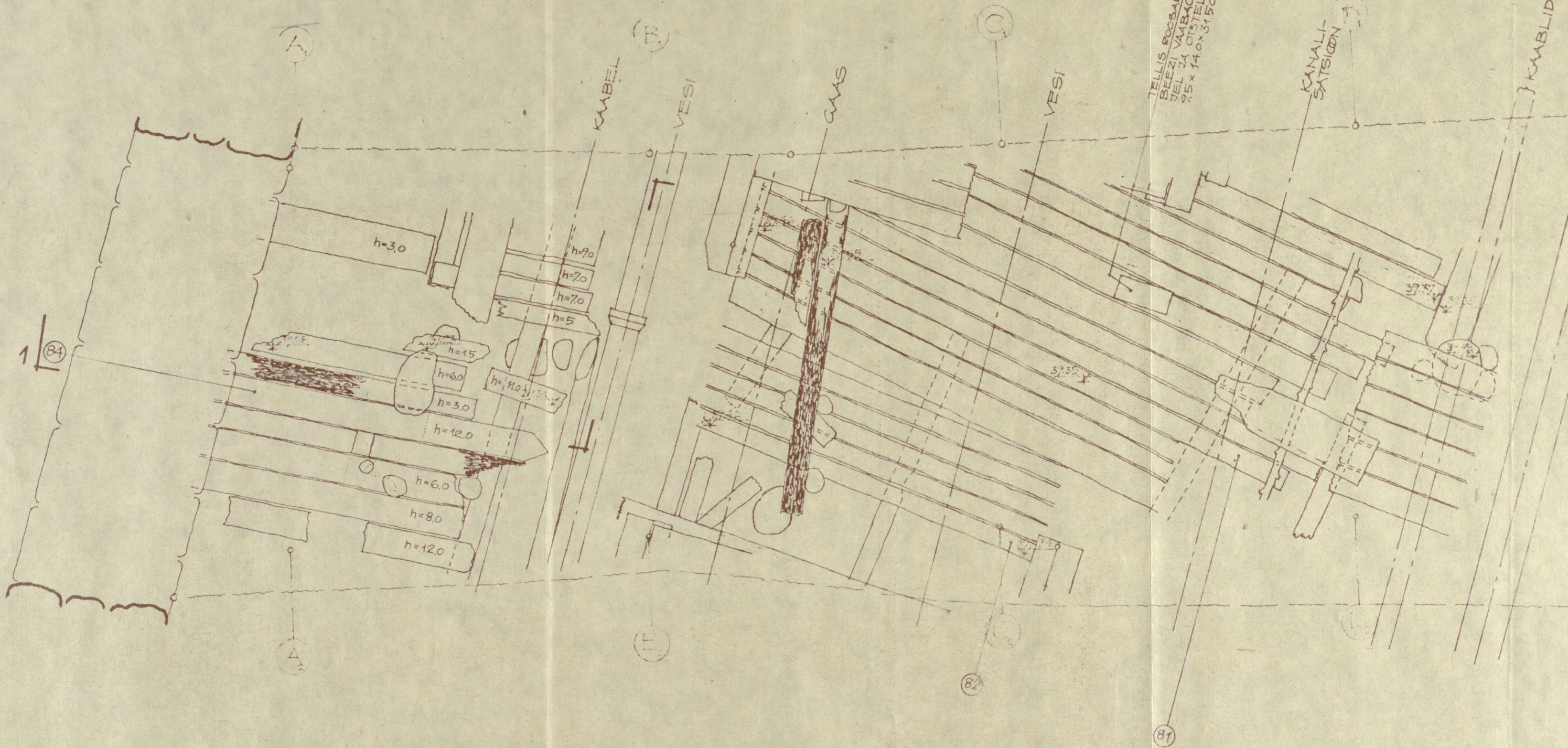

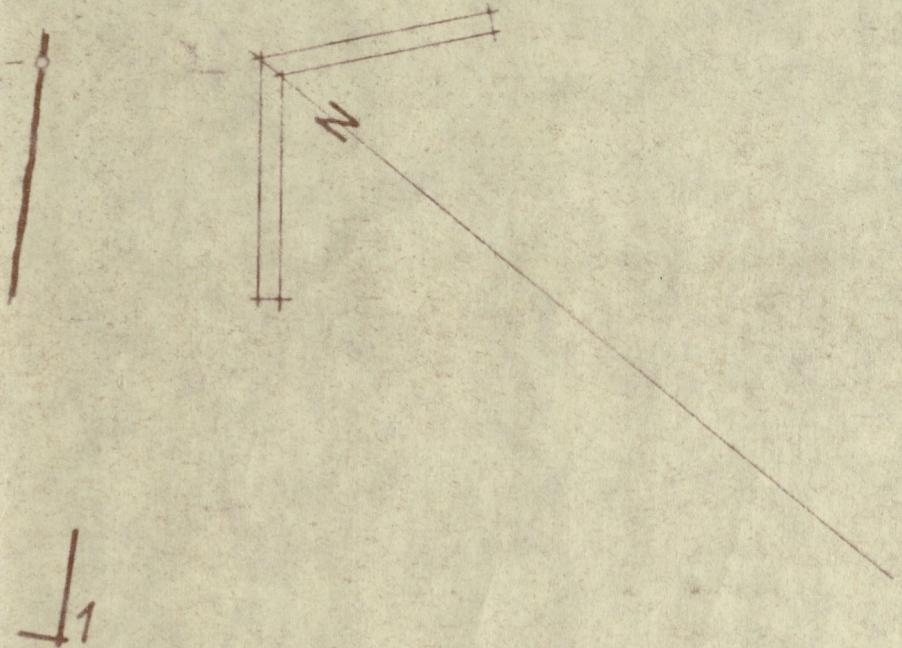

KULTUURIMÄLESTISTE RPI						ADRESSEER
OBJEKTI			JAHVIS			EIFFER
TARTU LINN. TRASS I - 1981, A. LAYTE TN.			I. KORRIS			STADIUM
OBAK. JUHATAJA	T. PLAKS		MEDISTAS	V. TIRMAA	U. TIRMAA	LEHT NR.
OBAK. PEAKARIIT	A. ALUVE	1981	TOONESTAS	H. TIRMAA	G. TIRMAA	3
PROV. PEAKS	J. KALASALU	1981				M 1:20
OBT. AUTOR	R. METGALLIK	1981				1983

TARTU TRASS V-1981, A. LÄTTE TN. II KORRIS

MÖÖDUS 1:20

TINGMÄRCID

63 PUIDUPROOVID

27 PINNASEPROOVID

39

KULTUURIMÄLESTISTE RPI						ARHIIVI NR.
OBJEKT			TOONIS:	SIFFER		STAADIUM
TARTU LINN. TRASS V - 1981, A. LÄTTE TN.			E KORRIS.			
DSR JUHATAJA	T PLAKS		MÖÖDUSTAS	U. TIRMAA	A. Joomaa	LEHT NR.
DS. PEAARHIT.	K ALUVE	Kord	TOONESTAS	U. TIRMAA	A. Joomaa	4
PROJ. PEAINS	T KULASALU	Ansi				M 1:20
187. AHTOR	R METSALLIK	Buletam				1983

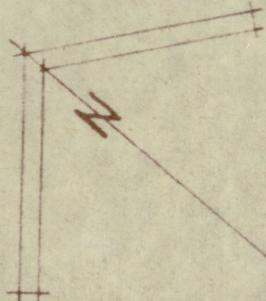
TARTU TRASS V-1981, A. LÄTTE TN. III KORRIS

MODUS 1:20

KANALISATSIOON

E₁

o

1

?

E₂

40

KULTUURIMÄLESTISTE RPI

ARHIVI NR.

OBJEKKT
TARTU LINN TRASS V - 1981,
A LÄTTE TN

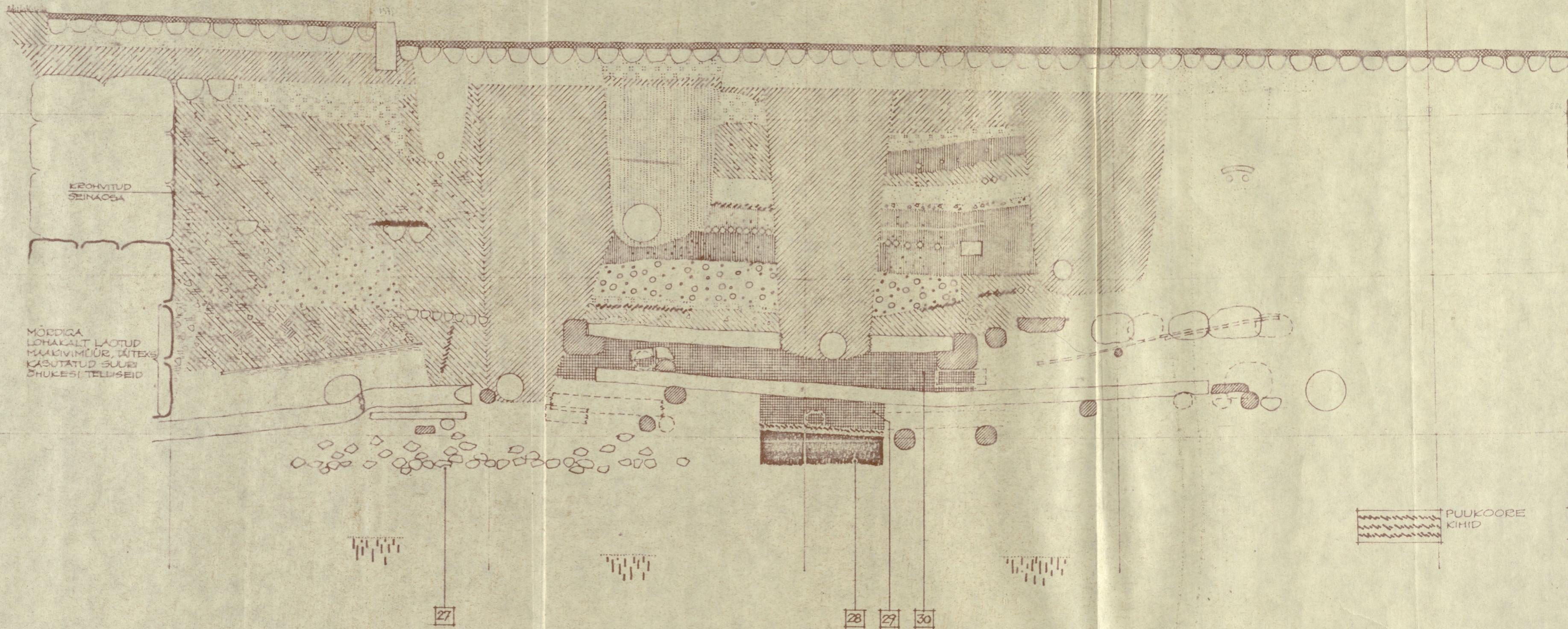
DIÖNIS

III KORRIS

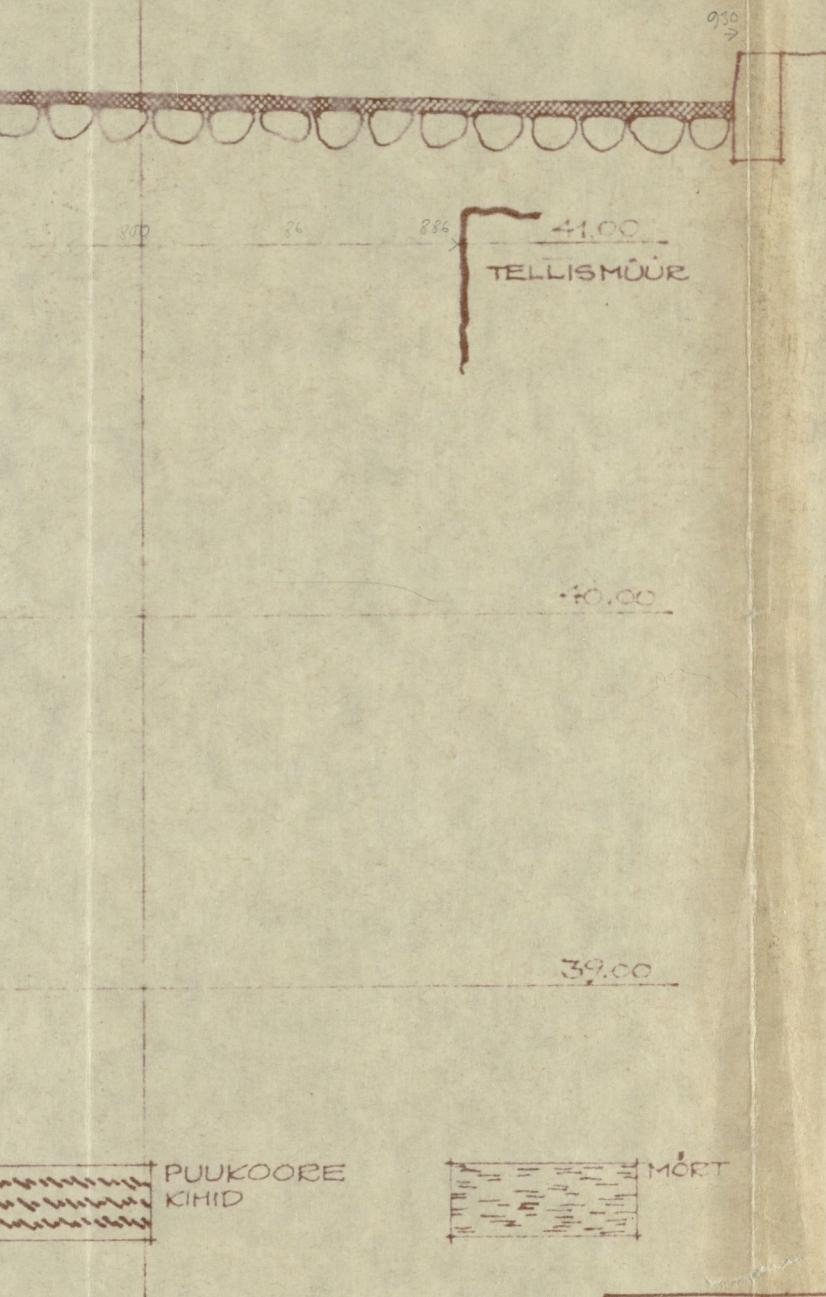
SIFFER

STAADIUM

J.S. JUHATAJA	T. PEAKS		MÖÖDISTAS	H. TURMAA	<i>H. Turmaa</i>	LEHT NR.
E.S. PEAKRIIT	K. ALUVE	<i>K. Aluve</i>	ZÖÖNESTAS	H. TURMAA	<i>H. Turmaa</i>	5
PROF. PEAINHE	J. KULASALD	<i>J. Kulasad</i>				M 1:20
BBZ. AMETOR	R. METSALLIK	<i>R. Metsallik</i>				1983

TINGMÄRGID

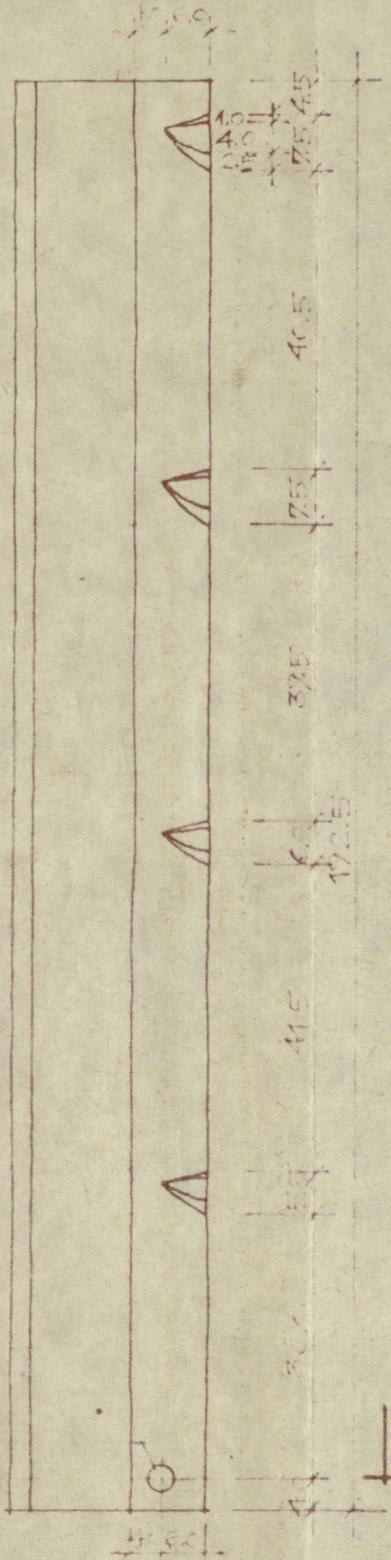
PUITKONSTRUK- 75.00MIDE LÖKE PINNAD.	MULLANE EHITUS- PRAHT TELLIS-JA SÖETÜKKD. MÖRD JA SAVIPESAD
AASFALT	HALLIKAS, PEENE EHITUSPRAHI, MÖR- DIPESADEGA, TEL- LIS- JA SÖETÜKKI- DEGA MULD
BEEZ LIIV	SEEFESTEHITUSPRAHT STELLEJKD. MÖRT
PUNANE DEVOO- NI LIIV.	PRJUN KAS, PEENE EHITUSPRAHIGA MULD
KOLLANE LIIV	PRUUKAS TÄDE
BEEZ PEENIKE KRUUS.	LIIV EHITUSPRA- HI LISANDIGA
SAVIKAS MOREEN KRUUS	MUSTJAS TAHMA- NE PINNAS
HALLIKAS, PEENE EHITUSPRAHIGA MULD	MUST TURBANE PINNAS (SÖNNIK, LAASTUD, KERAA- MIKATÜKKID NAHA- TURKE, DHKLUOPI) MUSTJAS TAHMA- NE PINNAS SÖE- TÜKKIDEDEGA
HALLIKAS, PEENE EHITUSPRAHI JA TELLISTÜKKIDEGA MULD	TRAUASLACK 000000000 0000000000
HALLIKAS, PEENE EHITUSPRAHI JA SÖETÜKKIDEDEGA MULD	ROOSTEKIHID
KASVUPINNAS, HALL MULD	MUSTJAS TAHMA- NE PINNAS TELLIS TÜKKIDEDEGA
SÖERIKAS PÖLEMISKIHT	LUBISETTED, PULUTUMATU PINNAS

KULTUURIMÄLESTISTE RPI

OBJEKT:	JOONIS:		ARHIIVI NR.
TARTU LINN. TRASS II - 1981, A. LÄTTE TN.	LÖIGE	1:1	SIFFER
ISAK. JUHATAJA	T. PLAKS	MÖRDISTAS	LEHT NR.
OS. PEARHIT.	K. ALUVE	JOONESTAS	6
PRIJ. PEAINS	J. KULASALU	U. TIRMAA	M 1:20
OBJ. AUTOR	R. METSALLIK	U. TIRMAA	1983

TARTU TRASS V-1981, A. LÄTTE TN. DETAILID

KATKE I KORRISE S RAAMPUUST
MÖÖDUS 1:10

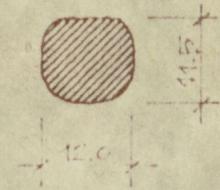
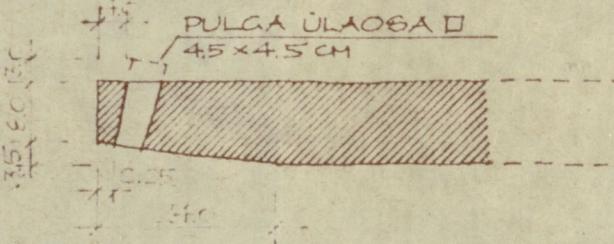

LÖIGE 1-1

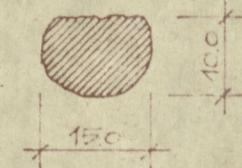
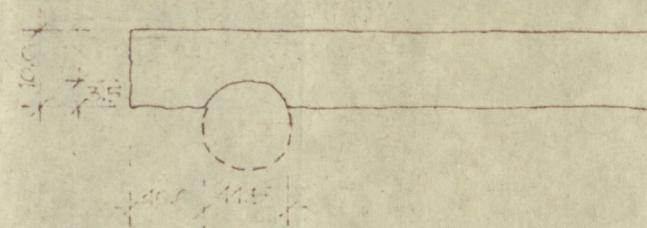

DOOMKANDIL
KOOR SKILINUD
(MÄND)

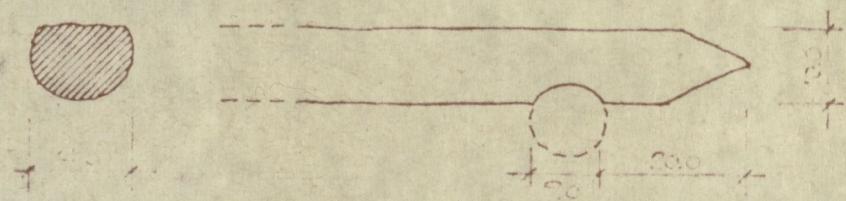
KATKE I KORRISE SILLUTISE PALGIST
MÖÖDUS 1:10

KATKE II KORRISE SILLUTISE PALGIST
MÖÖDUS 1:10

KATKE III KORRISE SILLUTISE PALGIST
MÖÖDUS 1:10

KULTUURIMÄLESTISTE RPI

ARHIIVI NR.

OBJEKTI:
TARTU LINN. TRASS V-1981,
A. LÄTTE TN.

JOONIS:
DETALIID.

SIFFER

STAADIUM

ISAK JUHATAJA	SPRAKS		MÖÖDISTAS	U. TIRMAA	U. TIRMAA	LEHT NR.
IS. PEHKURIT	KAHVE	KOJA	JOONESTAS	U. TIRMAA	U. TIRMAA	7
PROJ. PLANS	JKULASALU	JKULASALU				M 1:10
ERI AUTOR	E. METSALIK	E. METSALIK				1983

42